

30 Ιουλίου 2014

«Να, βλέπεις που αγωνίζεσαι...»-Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Εφραίμ Κατουνακιώτης](#)

Φωτο:theonlylivingboyinbg.tumblr.com

Kata Franz

Εγώ παρακάλεσα τον άγιο Εφραίμ: «Άγιε του Θεού, εσύ των δακρύων άνθρωπος είσαι...» -όπως λέει το τροπάριο: “Ταις των δακρύων σου ροαίς της ερήμου το

άγονον εγεώργησας...”- και μου ‘δωσε τόσα πολλά δάκρυα, που δεν μπορούσα, μέρα-νύχτα έκλαιγα. Κι έφτασα στο σημείο να κλαίω όσο θέλω, όποτε θέλω και όπου θέλω.

Αλλά τι; Νά, εδώ πάνω τώρα, να πούμε, από πάνω ο Ι., στο δωμάτιο επάνω, δίπλα κάθετα ο Ε. Και καμιά φορά με πιάνουν τα δάκρυα και λέει ο Ι.: «Σ’ ακούγαμε τη νύχτα που έκλαιγες». Έ, καλά, βρε παιδί μου», λέω, «άνθρωπος αμαρτωλός, άμα δεν παρακαλέσω τον Θεό να μ’ ελεήσει, αλλά με παίρνουν και τα δάκρυα». Και δίπλα ήτανε, δίπλα στο δωμάτιο κάθετα ο Ε. «Σ’ ακούγαμε, Γέροντα, που όλη τη νύχτα έκλαιγες», λέει. Έ καλά, βρε παιδιά μου, αμαρτωλός είμαι, θα κλαίω».

«Άκουσε», λέω, «δέν γίνεται αυτό. Άμα καταλάβω ότι εσύ μ’ ακούς κι ο Ε. μέσα ακούει, κόβεται η παρρησία στην προσευχή. Ναι, γι’ αυτό», λέω, «άκουσε, θα πάω σε άλλο μέρος, να μή με ακούει κανένας, να κλάψω όσο θέλω»· γιατί μπορεί και να ψάλλω, μπορεί και νά... αυτό, πως θα ‘ρθουν τα δάκρυα;

Άμα φέρεις τέτοιες θεωρίες: «Δεύτε τον τελευταίον ασπασμόν δώμεν, αδελφοί, τω θανόντι...», πως, όσο σκληρή να είναι η ψυχή σου, να θεωρείς τον εαυτό σου ότι είσαι απάνω στο φέρετρο και πάνε να σε θάψουνε, ναι, μπορείς να μην κλάψεις; Μιά-δυό, μετά είναι αδύνατο να μην κλάψεις και θα αποκτήσεις συνήθεια να κλαις. Αλλά να παρακαλέσεις και την Παναγία, να πούμε.

Και ένας λογισμός μου ήρθε: «Νά, βλέπεις που αγωνίζεσαι...» Έφυγαν, έφυγαν αμέσως τα δάκρυα. Επειδή αυτό το χάρισμα που μου ‘δωσε ο άγιος Εφραίμ, το οικειοποιήθηκα, ότι είναι δικός μου κόπος, και έφυγαν τα δάκρυα.

Πηγή: Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης, Έκδοση Ι. Ησυχαστηρίου «Άγιος Εφραίμ» Κατουνάκια Αγίου Όρους, Α’ έκδοση 2000.